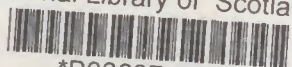

Hall 195 h. 1(1-22)

National Library of Scotland

B000274327

9.

MARBHRANN

DO

DHOMHNUL MUNRO,

LE

IAIN MORISTON.

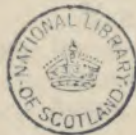
GLASGOW:

PRINTED BY JOHN GILLIES, 303 ARGYLE ST.
FOR JOHN MUNRO, 89 HOSPITAL STREET.

MDCCCLIII.

WARRINGTON

CHURCH OF ST. MARY

1911 WARRINGTON

PRINTED BY JAMES WILSON & CO. LTD. 10, NORTHERN STREET, WARRINGTON

WARRINGTON

RINNEADH am Marbh-rann a leanas air an “fhir-ean chòir” agus ainmeil, Dòmhnall Munro, leis an duine chomasach dhiadhaidh a dh’èug o cheann ghoirid sna Hearadh, Iain Moristan, mu’m faoidte a ràdh an là dh’èug e, “gu’n do thuit Uachdaran agus duine mòr ann an Israel,” agus d’am b’fhearr “là a bhàis, no là a bhreith.” neach nach d’fhàg a leithid eile sa Chinneach-Ghàidhealach a thaobh a ghibhtean, agus a thàlann mar Bhàrd.

Rugadh an duine cliuiteach so Dòmhnall Munro, an sgìre Phort-rìgh ’s an Eilean sgiathanach, mu’n cuairt do’n bhliadhna 1773. Agus chaill e ’fhradharc ann an laithean òige leis a Bhric, mu’n d’fhosgail an Tighearna sùilean inntinn, gu bhi a faicinn agus a’ cur an céill, saibhreas do-rannsachaidh Chrìosd d’a cho-pheacaich, a thaobh an robh iadsan dall ge d’ bha fradharc an sùl aca. Bhàsaich e air a bhliadhna 1830. An déigh na stiùbhardachd a fhuair e o’n Tighearna a choimhlionadh gu dileas, a chum glòir Dhé, agus slàinte iomadh an-am neo-bhàsmhor d’am bheil “a chuid is mò beò gus a nis, ach tha cuid diubh nan cadal.” ’San là an robh aineolas agus dorchadas a còmhachadh na Tìre agus nach robh “guth an turtuir, ach ainmig r’a chluinntinn innte”, gidheadh ’san là dhorcha sin thog e suas ’na aonar Bratach, agus Fianuis Iosa Crìosd, agus chum e suas iad araon gu treun gu là a chriche, an aghaidh iomadh doinionn uamhasach a shéid air, is gann is urrainn do dhaoine, anns an là mheagh-bhlàth so a thuigsinn, no a ghabhail a stigh, a thaobh “gu’n do sheas an Tighearna làimh ris, agus gu’n do neartaich se e, do bhrìgh gu’n do mheas e dileas e”.

Cha bhiodh e dhomhsa, ach ionann is dìomhain facal a ràdh mu chliù an duine dhiadhaidh so “oir bha deadh-theist aige o na h-uile dhaoine, agus o’n fhirinn féin” agus ge d’ bhithinnse cho comasach, agus cho fòghluimte ri aon duine ’san Tìr, cha tigeadh aon ni a b’urainn mi ’ràdh mu dhéibhinn, ach fada, fada goirid air na tha’n Dàn so féin a’ cur an céill d’a chliù.

[Acrostick] Anns am bheil a cheud litir do gach sreath a deanamh suas na facail a leanas, *Roimh-radh do bh-catha Dhomhnuil Munro.*

R uibhse tha guth anns an dân so
O ! luchd siubhail an f hàsach,
I s tha 'g imeachd 'nar tràilleann
M ar ri sàtan na truaigh';
H o! nach gabh sibh gu tràthail
R is a' ghlaodh tha o'n àirde
A nn an trècair shaor ghràs-mhor
D hé trid fàbhair an Uain;
H-'àr ro mhòr, a's creach làidir
D huibh bidh cinnteach mur tàr sibh,
O bhinn pheacannan gràimeil,
B ha 'gar tàladh 's gach uair,
H-aon tha feumach an tràth's air,
E isdibh cuireadh na slàinte
A gus gealladh 'na ghràdh dhuibh,
T hogas dhàsan sibh suas.
H o! grad theich 's thig na chòdhail
A ghabhail seilbh air a thrècair,
D haingnich briathran a bhedil dhuibh,
H-àmhghar mòr bhi 'teachd dlùth
O'n tha gealladh a' ghlòire;
M òr mu ghabhas tu còir air,
H o! dean cabhag 's e'n t'òir ort,
N uair tha chòmhlà neo-dhùint',
U aith' bidh do sgaradh do-bhrònach
I meachd t-anma gu dòruinn,
L eis gach mallachd a's dòlas
M ar do thrècair nach lùb,
U! bidh do leir-sgrios gu'n dòchas,
N i gu'n f heum bidh do dhèir dhuit,
R igh nan dùl dheanamh trècair
O rt ma dhènaich a rùn. *I. M.*

MARBHRANN

DO

DHOMHNUL MUNRO.

Bidh cuimhn' is iomradh an còmhnuidh
Air na fireanaibh còire,
Dh-ullaich Criosd 'na thrècair
A' chùm na glòire tha shuas,
Is bidh an dàn so 'na chòmhradh,
A' cuir an céill ann an òrdugh,
Cliù is béus an deadh òglaich
Dòmhu Munro 'na mòr-bhuadh,
A dhaingnich fianuis na chdir-san
Ann an Ios' f had's bu bhed e,
'Sa shaoithrich dian ann an còmhrag,
Air taobh a' ghldir' fad a chuairt'
Fo àrd-bhrataich na mòrachd,
'Sna ghabh e dìon ann an dòchas,
Fo'n ghabh e fasgadh an còmhnuidh
'Sa bha 'ga chòmhdach mu'n cuairt.

'S aobhar iùndrain 'san uair's thu
 Do mhòr àireamh mu'n cuairt duit,
 A rinn thu fhàgail nan truaghain
 Fo thròm smuairin a'd' dhéigh,
 Na lìonas t'àite cha d'fhuair iad
 Ann an gibhtean 'sam buadhan:
 Leis gach tiodhlaca luachmhor
 A thàinig 'nuas ort o nèamh,
 'S mar rinn gràs an ath-nuadhaich
 Anns gach pàirt thu cho buadhach:
 'S ni ro àrd e r'a luaidh dhomh,
 Gu a chuir 'san uair so an céill;
 'S gu'n mo chomas ach suarach,
 Gus do theist thogail suas leam,
 'S gu'n mo chliù-s' ort ach luatha
 G'a cur air sruadh do ghlan-sgèimh.

Fhuaradh creidimh o Dhia leat
 Air an ìobairt choimhlionta,
 Dhaingnich còir tha neo-chrìochnach
 Dhuit gu sìorruidh 'na shìth,
 Fhuair thu'n Spiorad mar thiodhlac
 A rinn do bhuidhean a riaghladh,
 Chum an cleachdadh 'na rian-san
 A rinn do lionadh le 'ghaol:
 Ghineadh clann ann an Criosd leat,
 Air do bhrollach chuir cìochan
 Chum an altrom mar chìochrain,
 Le bainne fìorghlan gu'n ghaoid,
 Lag a's làidir 's am meudachd,
 A réir am fàis anns an diadhachd,
 Mar stiùbhard glic rinn thu'm biadhadh
 Oir bha'n fhialachd dhoibh saor.

Bha thu 'd'fhìrean treun buadhach
 Air carraig slàinte do-ghluaiste;
 Bu shaighdeir dìleas bha stuam' thu
 Gu treun tòirt buaidh air feachd nàmh
 Gidheadh mar naomh fad do chuairte,
 Anns an t-saoghal cha d'fhuaradh
 Aite fuirich bhiodh buan leat,
 Gu gabhail suaimhneis no taimh,
 Chum thu agad na fhuair thu
 'Sna h-uile ceum anns na ghluais thu,
 'S tù coiseachd teann le dian luas-ruith
 A chum na duais 'bha gu h-àrd, [duit
 'S ge d' bha do naimhdean mu'n cuairt.
 A' cur 'nan geimhlean gu cruaidh ort,
 Do dhlighe Chrìosd t-fhear còir-fuasg-
 Cha d'fhuair an diabhl uat càil. [laidh

Bha do bhuadhannan nàdur'
 O's ceann mhórain 'nar là-ne,
 Farsuing fosgailt' am pàirtibh
 Mar thaisgeach làn bha do chridh':
 'S tu gabhail beachd air mhodh àraid
 Air glòir a's mòrachd an àrd-rìgh,
 Air oibre cruthaichte a làmh-san
 'San doimhne, air làr, 's os do cheann,
 'S do fhradharc sùl ge do dh'fhàg thu
 Ri aimsir t-òige 'nad phàisde,
 Fhuair thu dùbladh na àite
 Gu d' ùngadh, slàinte an Rìgh,
 Och mo bhròn 's m'aobhar nàire
 Ge d' tha mi mealtuinn mo dhà shùl,
 Nach robh mi faicinn mar bha thu
 Ri faicinn 's iad ort a dhìth.

Leis mar lìonadh o'n àird' thu
 Leis gach tiodhlaca gràsmhor,
 A chur rian air do phàirtibh
 A' theagasg chàich air gach àm,
 Le faire dìonaidh bu ghnàth leat
 Bhi cur an céill dha do chàirdean,
 Gach inneal gleusaidh bha'n nàmhaid
 A' cur an àird' gus an call,
 'S tù faicinn cuilbheartan shàtain
 A' sgrìos na'm mìltean gu'n tearnadh,
 Bha t'anam fireanta cràiteach
 'S do chridhe 'ga fhàsgadh 'gu teann
 'S a thaobh mar ghleusadh le gràs thu
 'S le beò eud chum an slàinte,
 'S tric a dh'eubh thu nach b'fheird iad
 Luchd-teagaisg fàs nam balg mall.

Is aobhar nàire do mhòran
 A shealbhaich tàlannan mòra,
 'Sa thogadh suas ann am foghlum
 Fo ainm bhi beò 's iad fo'n bhàs,
 Nach d' ruith a' choi-lige còmhladh
 A chumail coiseachd 'san ròd riut,
 A ghlac an crann na do dhòrnaibh,
 'S nach d' sheall ri d' bheò air do shàil
 O nach do bhrìst iad na còrdaibh,
 A cheangail teann ris an fhèil iad
 A dh'fhàg neo-fheumail 'nan lò iad,
 Gu sliochd thoirt beò a' chum fàis,
 Is nach robh 'n anmaibh an còmhnuidh
 Fo chumhachd teagaisg am beòil duibh,
 A dh'fhàgadh éifeachdach beòthail
 E 'shluagh ro'-òrduicht' saor ghràis.

Is mar a lionadh le eud thu (adh,
 Mar shearraig nuadh bhiodh gu reub-
 Air taobh aobhar an Léigh sin,
 A leighis creuchdan do chridh'
 Thogadh fianuis gu treun leat,
 An aghaidh teagaisg 's mi-bhéusan
 Chinn-iùil nan dall bha gun léir-sinn,
 'S nan naimhdean geur a bh'aig Ios'
 Mar bacadh tràcair Mhic Dhé iad,
 Rinn thu dhearbhadh 'sa shéuladh
 Air dhoibh bhi trom fo'n an-aoibhinn
 Gur sgrios-léir dhoibh bu chrìoch,
 'S cha b'ann a mhàin le do bheul
 A rinn thu 'chaismeachd sin éigheach,
 'S do bheatha sìr chur an céill doibh
 Gu'm b'aon bha ceusd thu le Criosd.

'S ni bha ghnàth 'ga do leònadh
 Bhi faicinn rian an luchd-tredraich,
 An aghaidh 'n teagaisg 's an eòlais
 Air reachdaibh glòrmhor 'n àrd-rìgh,
 'Sa toirt dearbhaidhean mòr air,
 A' chliù th'air gràsan Iehobhah
 'S an gnàth toirt fianuis 'sa còmhdach,
 Nach b'ionann beòil doibh is cridh';
 Freumh gach uile bhi fo'n chleòca
 Gaol an airgiod bu mhò leo, [dheirc
 Mar shaibhreas 's buannachd a b'òir-
 Na masladh 's bròn fo chuing Chriosd,
 'San cleachdadh féin air an dòigh sin
 'Se toirt na bréige da'n còmhradh,
 'Sa mhuinntir eudmhor an còmhnuidh
 Fo lotaibh mòra da'n trid.

'S ged' bha dìomhanas sgrìobhta
 'Na do shealladh gach aon uair,
 Air gach ni bh'anns an t-saoghal
 De'n d'rinneadh ìodhail do mheall,
 A's ann bhiodh t'anam fo ìoghnadh
 Ag amharc nitheanaibh tìmeil,
 'S tu faicinn làmh fir do ghaoil annt'
 O! b'e do shìochaint gach àm
 Bhiodh tu sealbhachadh milseachd,
 Anns an tròcair a' b'isle
 'S ann a mheasadh a prìs leat,
 'Se luach na h-ìobairt a bh'ann
 'S ged bu gheall-daingnich iad daonnan
 Dhuit-s' air lànachd t'Fhir-saoraidh
 Timchioll-ghearrta bha do chridh' leo,
 Gu dlùth air Criosd o's do cheann.

'Nuair bu dlùith' bhiodh do chòmhradh
 Air nithe talmhaidh no feòlmhor,
 Bha 'n earail naomh a thug Pòl dhuit
 An cleachdadh beò na do chridh,
 Bhiodh do chainnt an deadh òrdugh
 Fo bhlàs ùr-labhraidh an còmhnuidh,
 Le salann gràis a chum fòghluim
 'S cha b'ann gu connspaid no strì,
 Bhiodh t-inntinn shuas ris a' ghlòir sin
 Air 'n do dhaingnicheadh còir dhuit;
 Lìont' le iongantais sòlais
 'S tu 'mealtuinn dèchais làn-chinnt,
 Air na beannachdan mòra
 Tha'n co-cheangal siorruidh na tròcair,
 Tro'n mheasadh tìm leat ro òirdheire
 Ach air mhodh sònraicht' ro fhaoin.

Ge d' mheasadh aimsir diom-buan leat
 Mheasadh tìm leat ro luachmhor,
 A chleachdadh dìchioll a's cruadail
 Air taobh an Uain fad do là,
 Do shìochaint féin 'dheanamh suas ris
 Cha b'è a mhàin bh'ort mar uallach,
 Ach anmaibh gràsmhòr a shluaigh-san
 A thogail suas dha do ghnàth, [ibh
 'S o'n ghabh thu chuing air do ghuail-
 Gu dol tre dheuchainnean cruaidhe
 B'è do chrìoch mar fhear-cuairte,
 Do thoradh suas a bhí fàs
 'S do shùil a ghnàth togta suas ris,
 An dùil ri gràs an àrd-bhuachail'
 A chum do shaothair 'bhi buadhach,
 Gu anmaibh truagh 'thoirt gu slàint'.

Bha thu truacanta bàigheil
 Ris na braighdean bu tràilleil',
 A bhà 'nan ciomaich aig sàtan
 'Gan cumail làidir fo dhaors',
 'S t'innidh thròcair làn gràidh dhoibh
 Ge d' b'iad do naimhdean 's t'eascàird-
 B'è t'fhìor dhùrac tre ghràs doibh [ean
 Gu sealbhaicht' slàint' leo gach aon
 A thaobh do chaoimhneis do d'chàirdean
 A bha tre Chrìosd duit na'm bràithrean,
 'S ann bha do mhaoth-chridh' gu làthail
 Cur thairis làn doibh le gaol,
 'S tu giùlan ìomhaidh an t'Slànuighear
 Anns gach buaidh agus pàirt dhiot,
 'S mòr a chite 'na d'fhàiltibh
 Dheth 'naomhachd àluinn ro chaomh.

Fhuair thu neart 'na do ghàirdean
 Gu bhi gleachd ann an tàbhachd,
 Fo na h-airm nach do dh'fhàilnich
 Rinn treun thu 's làidir fo d' cheann,
 A chaidh a mach 's gach cruaidh chàs
 An aghaidh armailt an nàmhaid [leat
 Air 'n tugadh buaidh fad do là leat,
 Ge d' bha e ghnàth ort an geall
 Ach fo cheannard do shlàinte
 Bhrùth do naimhdean fo d' shàiltibh
 Is chuir thu'n ruaig anns gach blàr orr',
 'S do chladheamh sàitht' annt gu teann
 Bhiodh amhladh mòr air feachd shàtain,
 Ag éisdeachd gleusaidh do chlarsaich
 Is t'iollach fhuaimneach buaidh-làraich,
 'N uair bhiodh an àire 'na do chàmp.

'S mar bha t'anmhuinneachd làthail
 A' cur feum air ùr ghràs leat,
 B'e do bheus bhi fein-àicheil
 Cia cho àrd 's bhiodh do bhùaidh,
 'S faire shònraicht' a ghnàth ort
 Nach deanta dìmeas no tàire,
 An cor ìosal air gràs leat
 Ach g'a àrdachadh suas:
 Cha b'ann le lèchran a mhàin
 A dh'imich Dòmhuill tre'n fhàsach,
 Ach ola an còmhnuidh o'n lànachd
 Nach do thràigh fad do chuairt,
 Tre fhéin-fhiosrachadh gràsmhòr
 'S tric a theagaisg thu chàch e,
 Nach b'ann uatha féin a bh'ann slàinte
 Ach tre fheartaibh blàth fuil an Uain.

Dò sholus naomh rinn thu leanmhuinn
 Le cogais mhaoth agus anmhunn,
 Is t-inntin chaomh cho neo-mharbhant'
 O's ceann na talmhuinn do ghnàth,
 Fhuair thu'n saoghal na chealgair
 Le bhrionnal baoth cho neo-eàrbsach,
 'S gun chuir thu thaobh e le 'shalchar
 Mar phlaosgaibh falamha gun stàth,
 Bu ghaisgeach treun thu 'bha calma
 An aghaidh séisdeadh nan garbh-chath,
 'S tu air do ghleusadh fo t-armachd
 Uchd-éididh 's ceann-bheairt na slàint',
 Gach ni bh'an déigh air sgrios t'anma
 Rinn thu cheusadh 's a mharbhadh,
 Is chlaoidh thu'n fhéin toirt beul balbh
 Gu'n chomas labhraidh ach gràs. [dhi'

Bha do bhuaidhaibh 's do ghràsaibh
 A' co-chòrdadh gun fhàillinn,
 Ge d bha'n fhèidil 's a gath sàithe
 Le teachdair' shàtain a'd dhéigh,
 B'fhìor fhear-leanmhuinn air Paul thu
 Fad do chuairte tre'n fhàsach,
 'Giùlan uallach an àlaich
 Is cùram gnàthaicht' an treud,
 Bha'n ro-chùram-san làthail
 A' luidhe dlùth riut mu t-àirnibh,
 Is eallach tròm aig cathair-gràis ort
 Far 'm bu ghnàth leat bhi treun,
 'San Spiorad uchdmhacaich o'n àird ort
 Aig éigheach suas ri d' naomh Abba,
 Gu'n cumta suas iad 's gach gàbhadh
 A chum's nach tàrladh dhoibh beud.

Thugadh gliocas a's ciall duit
 A ghlacadh shionnach chum dìonaidh,
 Dearcan òg nan crann-fiona
 Mu'n rachadh 'n crìonadh 's iad maoth,
 Bha do phuincibh cho fìor-ghlan
 'S cho geur-rannsachail dìomhair,
 'S nach tugta fasgadh do shìon leat
 A bhacadh diadhachd le daors';
 Is t'fhaicill dlùth mar an ceudna
 Nach mùchte gràs cia cho ìosal,
 A dh'fhaodadh sàtan le lìontaibh
 A chumail shìos fo chruth gaoid,
 Ach 'cumail taic' ris le dian-spairn
 An aghaidh innleachd an diabhuil,
 'S an t-ionmhas làn bhia ó Dhia dhuit
 Cuir buil air t'iarrtuis gu saor.

'N uair dh'fhosgladh suas duit gu fial-
 Stòr na'm beannachdan sìorruidh, [aidh
 'S a rinneadh stiùbhard le Dia dhìot
 A chum a riaghladh gu sàor,
 Bhiodh pailteas lèin do na cìocraich
 Is uisge beò do na lì-ìotmhoir,
 'S do na leòntaibh sàr-iocshlaint
 A ghlanadh iorbhail gach gaoid,
 Gach soitheach falamh bhiodh lìonta
 Dheth'n ola a' dhìoladh na fiachan,
 'S cha bhiodh aon diubh nach riaracht'
 A nuas bho lìontachd na maoin
 Oir bha'n t-ionmhas ud sìorruidh,
 Is creidimh 'gabhail coimhlionaidh
 Air na geall'aibh ion-mhiannuicht';
 A cuan neo-chrìochnuicht' a ghaoil.

Gheibheadh lomnochdaich éideadh
 Is balbhain fosgladh am béil ann,
 'S lotan chridheachan réubta
 Leigheas chreuchdan is leòn, [air
 A' neach bha cailte bhiodh deadh-sgeul
 Is gheibheadh anmhuinneachd tréine,
 'Sa neach bha'n dorchadas léirsinn
 Is laigse an euslaintich treòir
 Is luibhrc a' glanadh o 'bréine,
 'S gach cneidh-ghalair no eucail
 Is uisgibh Iordain làn éifeachd,
 Gu'n toirt gu sgéimh mar bu chòir,
 Dh'fhàs Abana neo-spéiseil
 'S fhuaradh Parphur gun fheum dhoibh
 Buailt' le plàighean na h-Eiphit,
 'S an uilt nach faoidte leò an òl.

'S an uair a shileadh an driùchd ort
 Bu treun an gleachdair thu 'g urnuigh,
 'S do chridh' teth cho maoth-bhrùite
 'S tu tagradh dlùth trid an Uain,
 T'innidh ghràidh an geur-dhùrachd
 Fo fhrasaibh blàth nan gràs ùraich,
 A' mealtunn làthaireachd a' ghnùise
 Is deatach tùise a' dol suas,
 B'fheairde ncart na caol-sùm' sin
 Is b'fheairde taic na cuile bhrùite,
 Toradh blà t'ìobairt-chùbhraidh
 Dheth 'n ola ùngaidh a nuas,
 Gheibheadh doill an sàbh-shùl ann
 Is bacaich leumnaich gu sunntach,
 S rach' òighean cadail o dhùsal
 Is mairbh a' dhùsgadh o'n suain.

Leis cho eòlach sa dh'fhàs thu
 Air fear-casaid nam bràithrean,
 Tha ri foireigneach an àlaich
 'S gan toirt a ghnàth leis a thaoibh,
 Bha do mhaoth-chridh' cho bàigheil
 'S gu'n rach' tu sios air a sgàthsan,
 Do'n doimhne g'an tearnadh
 'San toirt o mhàig an droch aoin,
 'Ga leantuinn fein air an sàiltibh
 A chum 'nam baideal a b'airde,
 Do chruth chosamhlachd shàtain
 Ri obair gràis anns na naoimh,
 Is cùram mòr ort mu'n tàrladh
 Le Prionnsa Thìruis an àrdain,
 Gu'n sgrìosta a h-aon diubh le bàs
 An neo-thimchioll-ghearrt ann an cridh.

Nuair ghairmeadh t'anam do'n t-suaimh-
 Dh'ullaich àrd-rìgh nam buadh [neas,
 Bu ghoirt cràiteach an sluagh sin, [dhuit
 A bha mu'n cuairt ort a ghnàth
 Bu fhrasach dedir air an gruaidhean,
 'San cridhe ledinte fo chruaidh-chàs
 Do thigh bu Bhòchim e'n uair sin,
 Le gal nan truaghan thu dh'fhàg,
 'S cha b'ìoghnadh mor ged bu chruaidh
 Air fuil 's air fèil do thoirt uatha [e,
 Sàr oid'-altrum cho luachmhor,
 A thogail suas uath' cho tràth,
 'S ged b'aobhar bhròin c cho luath leò
 'Sa chaill iad comunn an uasail,
 Bha caoimhneil carthannach truasail
 'S an anmaibh fuaighte riut an gràdh.

Bha thu'd chobhair gu fuasgladh
 Air na bochdan fo thuingneadh,
 Bhiodh aig osnaich fo smuairin
 Fo thuinn 's mi-shuaimhneas an sàs,
 B'iuchair-fhosglaidh bha buadhach
 Air cor nam deòraidh 's nan truaghan
 A bhiodh le sàtan g'am buaireadh
 'S 'gan cur 's gach uair fo chruaidh-chàs
 Is iomadh eire a's uallach
 A bhiodh ro throm air an guailnibh,
 O'n d'fhuaradh saors' iomadh uair leò
 'N uair ghlaoidhte suas leat nan ainm,
 Sa spealgta an cuibhreach gu luath dhiù
 Fo ghiallaibh bàis bhidh làn-bhuaidh ac
 'S bhiodh cliù saor ghràis a dol suas leò
 Chum gloir àrd-bhuachaill an slàinte .

Nuair thigeadh 'n làn sin a nuas ort
 Gheibheadh peacaich iom'-ruaigte,
 Fo dhiteadh cogais 's làn uamhais
 'S fo throm uallach a's sgìth,
 Fois do'n inntinn thonn-luaisgte
 Saorsa o gheimhlichibh cruaidhe,
 'San Spiorad naomh gu treun buadhach
 'Gan toirt gu suaimhneas le sìth,
 'San crìdhe reidit bha fo'n fhuar-dhealt
 Thigeadh beò le crith-ghluasad,
 Is anail bhedil Rìgh nan sluagh ort
 A' teachd a nuas mar threun ghaoith,
 'S am fear bu treise 'se 'n uachdar
 Is creach an t-sàtain ga fuasgladh, [neach
 'S bhiodh cèd do ghàirdeachais fuaim-
 Toirt sgrios air cluain an droch-aoin.

Fhuair thu gealladh ro àraidh
 A choimhionadh a'd' là dhuit,
 Clann do chloinne fo àrach
 An t-soisgeil ghràsmhoir ri d linn,
 Rìgh nan uamhas 'nuair thàinig
 Cha d' chuir e fuathas no sgàth ort,
 Cha robh gath anns a' bhàs dhuit
 Ach gairm o àmhghar gu sìth,
 Thàinig samhradh an àigh ort
 Theich gach duibhre agus sgàile,
 'S cha tig oidhche gu bràch ort
 Do sholus làn bidh a' chaoidh,
 Dh'fhàg thu Senir 's Amana
 'S gach leómhan's béisd a bha tàmh annt
 Do bheinn a mhirr is tùis aloes
 Thug Aingle thu'n làthair an Rìgh.

'S ged tha do chomhar air fhalmh'cha'
 Shìos fo fhòidean na talmhuinn,
 Tha t-fhianuis beò gu bith-labhairidh
 Ris na h-aingidh 'san t-saoghal,
 'S mar tig gràs orr' ri aimsir
 'Gan toirt beò tre'n ath-ghineamhuinn
 Chi iad Domhul ge d dh'fhalbh e,
 A' teachd an armait nan naomh
 A nuas o nèamh chum a dhearbhadh,
 Nach breug no sgled bha na shean'chas
 'Sa chur Amen ri binn-damnaidh,
 An dream a dhearmaid an saors',
 A dhionnsuidh léir-sgrìos d'an anmaibh
 Gu ifrinn-theinteach g'an tearbadh,
 Gu cuan neo-chrìochnach gu'n tean'cas
 Do dh'ionmhas feirge nach tràigh.

'Se sin an t-àit am bi a ghairstinn
 Anns na lasraichean feirge,
 Is gath na cogais g'an tèirbheart
 'S deimhnibh foiréigneach g'an cràdh,
 'N àmhunn-ghoilteach is deirge,
 Is tonn air thonn a sìor ghairm dhoibh
 Air peanas peacaidh ni's gairge,
 'Sa dol an gairbhead gach tràth
 O'n chuir iad cùl ris an tairgse,
 Bidh teas na f'ùrneis nis seirbhe [dhoibh
 'Sa deatach smùidreach bidh doirbh
 Gun dùil ri teanacas gu bràth, [ainn
 'S ma mheas iad Domhul air mhearach-
 'Nuair chuir e'n céill doibh an amaladh,
 Innsidh siorruidheachd d'an anamaibh
 Gu'r iad gu dearbh' a bha baoth.

Ach'n àm bhi tional an iarmaid
 A ghineadh l'esan an Criosda,
 Na shaothair-ghràidh anns an fhìonlios
 Tre fheartaibh siol-chur nan gràs,
 'Sa théid an gairm-san gu fialaidh
 G'an togail suas anns na neulaibh,
 An còdhail àrd-rìgh na sìochaint
 An culaidh chiataich gun sal,
 'Sa sheasas Domhul 'na fhianuis
 Air ceann a shliochd nan cruth-fiorghlan
 Na thrusgan maiseach geal sgiamhach,
 Le gnùis gun fhiamh ach gean-gràidh
 'San glaoth e'n àird le beul lionta,
 Feuch mis' sa chlann 'thug Dia dhomh
 A' mhealtuinn sòlais ion-mhiannuicht',
 An tobair shiorruidh nach tràigh.

O'n fhuair iad fois ann an Criosda
 Le'n chuir iad dòchas 'na iobairt
 Tre chreidimh beò air fuil phrìseil,
 Bhiodh dhoibh mar ioc-shlàint an slàint'
 Air dhoibh bhi 'g osnaich gu h-ìosal,
 Bha corp a bhàis dhoibh na Phriosan
 'S ge d bha gleachd ris na phian doibh
 Bha suaimhneas sior'uidh do'n ghràdh,
 B'e sud an sòlas a lion iad
 An dùil an còmhuidh làn mhiann air,
 'S nuair thig cò-làmh an triall dhoibh
 'S iad làn choimhlionta na làthair,
 Bithidh aobhar glòraich air Dia ac'
 Feadh linn nan linutibh gu siorruidh,
 Gu'n ghairmeadh Domhul g'an spion-
 A mach a liontan a bhàis. [adh

Ach tha thu nis anns na nêamhan
 Le d chlàrsaich òir air ùr-ghleusadh,
 'S cha lagaich fuaim a cuid téudan
 O sheinn laoidh éibhinn an Uain,
 Cha chuir sruth Bhabiloin éis ort
 O sheinn air glòir nan làithean réite,
 Chriochnuich bròn bùthaibh Chédair
 'S cha'n i tìr Mhesech do chuairt,
 Ach ionad còmhuidh an Dé sin
 A rinn le 'ghlòir do làn-éideadh,
 Cha tig sgledò air do leirsinn
 'S cha'n fhaicear deur air do ghruaidh,
 Is gearain cràiteach fo dheuchainn
 Cha tig gu bràch o do bheul ann,
 Ach sonas lànachd nach tréig thu
 Le Aingle treun ort mu'n cuairt.

'Se neo-fhoirfeachd an tràthsa
 Tha mar easbhuidh a mhàin ort,
 Nach robh Diomhair an t-Slànuighear
 'Na iomlàineachd leat shuas,
 Ach 'na àm thig an là sin
 'S nach bi easbhuidh no fàilinn,
 Air bhùill-ean dheth lànachd
 Nuair thig an t'àrd-Rìgh a nuas,
 Bìdh an cuirp mar ghlaine a' dearsadh
 Air a ghlanadh 'san àmhuinn,
 'Sa'n loisgear suas na h-eas-càirdcan
 Le'n d'rinneadh tàir air an Uan,
 'S bìdh an anma geal a sìr dhealradh
 'San com cho cuimte san aon nàdur,
 An aonachd ghlòrmhor ro àluinn
 Nach sgar am bàs gu bith-bhuan.

Ach tha sinne air ar fàgail
 As do dhéigh anns an fhàsach,
 A dol fo bhròn tre ghleann-Bhàca
 'Sa Dhé bi ghnàth air ar stiùir,
 'S lion do thobraichean làn dhuinn
 Slochdaibh dionach neo-thràighte,
 'S thoir dhuinn ciochan bhios slàinteil
 Mu'n téid sinn bàs leis a ghrùid,
 Thoir sinn beò le t'ùr-ghràsaibh
 'S daingnich còir dhuinn na t'fhàbhar,
 'S ullaich lòn dhuinn g'ar n-àrach
 'S bi féin a ghnàth aig ar bùird
 Thoir dhuinn innealaibh-tàir'nidh
 A chum gu'n deòthlair ar sàth leinn,
 Do ionmhas sòlais na lànachd
 Tha'n cliabh an t-Slànuighear chiuin.

Cum bho dhion o na tairbh sinn
 Oir tha'm bùireich a' seirm ruinn,
 'S dìon fo'd sgàil sinn o ghairbhinn
 Droch cuideachd choirbte a mhi-rùin,
 Dean ro chìnnteach do ghairm dhuinn
 Sgeaduich dìongmhalt' fo t-airm sinn,
 'S dean dhinn saighdearan eirmseach
 Is aimsir dhoirbh oirnn teachd dlùth,
 Dìon o chlosaich a' mhairbh sinn
 'S dìon o thrombaid na foirm sinn,
 Na biodh t'fhacal gu'n tairbhe
 Ach ro shoirbheasach dhuinn
 Na fàg air cladach na failbh' sinn
 Thoir fo sgàil nan craobh-pailme sinn,
 'S bi na d dhìon o gach stoirm dhuinn
 Is neul na feirge o's ar ceann.

